എന്തൊക്കെയൊ നഷ്ടപ്പെട്ട ഒരാൾ

ഇ. ഹരികുമാർ

എന്തൊക്കെയൊ നഷ്ടപ്പെട്ട ഒരാൾ

ഇ. ഹരികുമാർ
(മലയാളം: ചെറുകഥ)

© 2026, E. Harikumar

The electronic versions have been created by making use of the production infrastructure of River Valley Technologies.

The electronic versions were generated from sources marked up in LaTeX in a computer running GNU/LINUX operating system. PDF was typeset using XeTeX from TeXLive 2020 and the cloud framework, Ithal (ഇതൾ). The base font used was traditional script of Rachana, contributed by KH Hussain, et al. and maintained by Rachana Institute of Typography. The font used for Latin script was Linux Libertine developed by Philipp H. Poll.

The electronic versions are released under the provisions of Creative Commons Attribution Non-commercial ShareAlike license for free download and usage.

Flower Still-life with Crucifix and Skull, a painting by Jan Davidsz. de Heem (1606–1683/1684). The image is taken from Wikimedia Commons and is gratefully acknowledged.

Sayahna Foundation
JWRA 34, Jagathy, Trivandrum, India 695014
URL: www.sayahna.org

എന്തൊക്കെയൊ നഷ്ടപ്പെട്ട ഒരാൾ

അവൾ കുറേ നേരമായി അവരുടെ പിന്നാലെ നടക്കുകയായിരുന്നു. എപ്പോഴാണ് ഇതെ കൂടിയതെന്ന റിയില്ല. ഒരു സാരിക്കടയിൽ നിന്ന് പുറത്തിറങ്ങിയ പ്പോൾ അവൾ അടുത്തു വന്നു കൊണ്ട് പറഞ്ഞു.

'നല്ല സഞ്ചി.'

ഒരു പെൺകുട്ടി. ആറോ ഏഴോ വയസ്സ് കാണും, നരച്ച ഫ്രോക്ക്, എണ്ണമയമില്ലാത്ത തലമുടി മുക ളിൽ ഒരു ചരടു കൊണ്ട് കെട്ടിവച്ചിരിക്കുന്നു.

എയർ കണ്ടീഷൺ ചെയ്ത കട യിൽ നിന്ന് പുറത്തി റങ്ങിയപ്പോൾ ചുട്ടുകാറ്റ് മുഖത്തേയ്ക്കടിച്ചു. അവൾ പറഞ്ഞത് ശരിയാണ്. സഞ്ചി നല്ല ഭംഗിയുണ്ടാ യിരുന്നു. ചുവപ്പു നിറത്തിൽ സാരിക്കടയുടെ പേര് വലുതായി എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. മറുഭാഗത്ത് സുന്ദരിയായ ഒരു സ്ത്രീയുടെ ചിത്രവും.

'ഞാനിവളെ കൊറേ നേരായി ശ്രദ്ധിക്കുണ്ട്.' രമ ണി പറഞ്ഞു. 'നമ്മള് കാറിന്ന് പൊറത്തൊറങ്ങ്യ പ്പൊ തൊട്ട് ഈ പെണ്ണ് പിന്നാലെണ്ടായിരുന്നു.'

അയാൾ ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നില്ല. കാർ ജോസ് ജങ്ഷന്ന ടുത്ത് പാർക്ക് ചെയ്ത് അവർ നടക്കുകയായിരുന്നു. ആദ്യം രമണിക്ക് ഒരു വള വാങ്ങാനായി ആഭരണ ക്കടയിൽ കയറി. ശരിക്കു പറഞ്ഞാൽ മൂന്ന് ആഭര ണക്കടയിൽ കയറിയ ശേഷമാണ് അവൾക്ക് ഇഷ്ട പ്പെട്ട വള കിട്ടിയത്. അതു കഴിഞ്ഞ് മൂന്ന് സാരിക്ക ടകളിൽ കയറിക്കഴിഞ്ഞു. ഇത് നാലാമത്തെ കട യാണ്. കണ്ടപ്പോൾ ഇഷ്ടപ്പെട്ട ഒരു സാരിയെടുത്തു എന്നല്ലാതെ നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്ന സാരി ഇപ്പോ ഴും കിട്ടിയിട്ടില്ല. നാലരയ്ക്കു തുടങ്ങിയ നടത്തമാണ്. അപ്പോൾ മുതൽ ഈ കുട്ടി തങ്ങളെ പിൻതുടരുക യായിരുന്നോ?

കൗതുകമുള്ള മുഖത്ത് അവിടവിടെ ചെളിയുണ്ട്. കയ്യിൽ രണ്ടു കപ്പിവളകൾ. കഴുത്ത് നഗ്നമാണ്. ചെരിപ്പില്ലാത്ത കാലിൽ പൊടി പിടിച്ചിരിക്കുന്നു. അയാൾ കീശയിൽ തപ്പി ഒരു രൂപയെടുത്ത് അവൾ ക്കു നേരെ നീട്ടി. അവൾ തലയാട്ടിക്കൊണ്ട് പറ ഞ്ഞു

'ഊം ഉം.'

'വേണ്ടേ?'

'ഊം ഉം.'

അയാൾ നാണയം തിരിച്ച് പോക്കറ്റിലിട്ടു. അവർ അടുത്ത കടയിലേയ്ക്കു നടന്നു. ഉദ്ദേശിച്ച നിറമുള്ള സാരി കിട്ടാതെ നിനയുടെ കല്യാണത്തിന് പോക ന്ന പ്രശ്നമേയില്ലെന്ന് രമണി പറഞ്ഞിരുന്നു. 'നിന്റെ സ്വന്തം അനന്തജത്തിയുടെ മകളാണ് നിന.' അയാൾ പറയുന്നു. അതു കൊണ്ടൊന്നും കാര്യമില്ല. ഒരു വാ ശിയുടെ കഥയാണ്. എവിടെയും കിട്ടാത്ത ആ നി റം തനിക്കും കിട്ടുമോ എന്നു നോക്കട്ടെ.

അടുത്ത സാരിക്കട കുറച്ചകലെയാണ്. തിരിച്ചു പോയി കാറെടുത്താലോ എന്നാലോചിച്ചു. കാറെ ടുക്കാൻ കുറച്ചു പിന്നിലേയ്ക്കു നടക്കണം. അതു കഴി ഞ്ഞ് മുക്കാൽ കിലോമീറ്റർ ഓടിച്ചശേഷം അവിടെ പാർക്കു ചെയ്യാൻ സ്ഥലം കിട്ടുമോ എന്നൊന്നും അറിയില്ല. നടക്കാൻ തന്നെ തീർച്ചയാക്കി. നടന്നു പോകുമ്പോൾ ഏതെങ്കിലും കട കണ്ടാൽ കയറി നോക്കുകയും ചെയ്യാം. വലിയ കടകളിൽ മാത്രമല്ല ല്ലൊ നല്ല സാരി കിട്ടുക.

സാരിക്കടയിൽ നിന്ന് പുറത്തിറങ്ങിയപ്പോഴാണ് കണ്ടത്. ആ പെൺകുട്ടി. അവൾ നടപ്പാതയിൽ കാത്തു നിൽക്കുന്നു. അവരെ കണ്ടപ്പോൾ അവളു ടെ മുഖം വിടർന്നു. അവൾ ചോദിച്ചു.

'വേറെ സാരി വാങ്ങീലേ?'

രമണിയുടെ കയ്യിൽ നേരത്തെ കണ്ട സഞ്ചി മാത്ര മേ ഉള്ളൂ എന്ന് അവൾ ശ്രദ്ധിച്ചു.

അയാൾ വെറുതെ ചിരിച്ചു. അവൾ വിണ്ടും അവ രുടെ പിന്നാലെ നടന്നപ്പോൾ അയാൾക്ക് ഒരു വല്ലായ്മയുണ്ടായി. എന്തിനാണ് ഒരു തെരുവുതെ ണ്ടി പെൺകുട്ടി അവരുടെ പിന്നാലെ കൂടിയിരിക്ക ന്നതു? പക്ഷേ, രമണിയെ അതൊന്നും സ്പർശിച്ചി രുന്നില്ല. അവൾ കുറച്ചു വിഷമത്തിലായിരിക്കയാ ണ്. ഇവിടെ ആ നിറം കിട്ടിയില്ലെങ്കിൽ നമുക്ക് തൃശ്ശൂരും കൂടി ഒന്ന് അന്വേഷിക്കാം. അവിടെയും കിട്ടിയില്ലെങ്കിൽ കോയമ്പത്തൂരിൽ, അല്ലെങ്കിൽ ചെന്നൈയിൽത്തന്നെ പോകേണ്ടി വരും. ഒരാഴ്ച യെ ഉള്ളൂ കല്യാണത്തിന്. അതിനിടക്ക് ബ്ലൗസ് ഇന്നിക്കണം. ജോസഫിന്റെ അടുത്ത് കൊടുത്താൽ സമയത്തിന് കിട്ടില്ല. അയാളുടെ ഫിറ്റിങ് നല്ലതാ ണ്. പക്ഷേ, നാളെത്തരാം നാളെത്തരാം എന്നു പറഞ്ഞ് ഇട്ടു കളിപ്പിക്കും...

അയാൾ തിരിഞ്ഞു നോക്കി. ആ പെൺകുട്ടി തന്നെ നോക്കി ചിരിക്കുന്നു. ദൈവമേ എന്താണവളുടെ ഉദ്ദേശ്യം?

'നോക്ക ഈ കടയിലൊന്ന് കേറി നോക്കാം. കഴി ഞ്ഞ കൊല്ലം ഓണത്തിന് എന്റെ സ്കൈബ്ലൂ സാ രിയെടുത്തത് ഈ കടേന്നാ.'

അവർ കടയിലേയ്ക്ക് തിരിഞ്ഞു. വാതിൽ കടക്കുന്ന തിനു മുമ്പ് അയാൾ തിരിഞ്ഞു നോക്കി. ആ പെൺ കുട്ടി നടപ്പാതയിൽ ഇരുമ്പഴികൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ ഗ്രി ല്ലിന്മേൽ പിടിച്ച് ചിരിച്ചുകൊണ്ട് അവരെ നോക്കി നിൽക്കുകയാണ്. എന്താണവളുടെ മനസ്സിൽ? കട യിൽ നിറങ്ങളുടെ തുടിപ്പിൽ അയാൾ അവളെ മറ ന്നു. പട്ടു സാരികളുടെ പളപളപ്പ്. അതെടുത്ത് ഒരു ചിനവല എറിയുന്നപോലെ നമ്മുടെ മുമ്പിലേക്കിടു ന്ന സുന്ദരികളായ ചെറുപ്പക്കാരികളുടെ പ്രസരിപ്പ്, എല്ലാം അയാൾക്കിഷ്ടമായിരുന്നു. അവരുടെ വി ല്പന തന്ത്രങ്ങളും നോക്കിനിൽക്കുക രസകരമായി രുന്നു. 'നോക്ക ഈ സാരി ചേച്ചിക്ക് എന്തു മാച്ചാ ണ്, അല്ലെടീ ബിനേ...'

പെട്ടെന്ന് അയാൾക്ക് പുറത്ത് നടപ്പാതയുടെ ഗ്രി ല്ലിൽ പിടിച്ച് നോക്കി നിൽക്കുന്ന പെൺകുട്ടിയെ ഓർമ്മ വന്നു. അയാൾ എഴുന്നേറ്റു.

'നീ നോക്കിയെടുക്ക്.' അയാൾ പറഞ്ഞു. 'ഞാനൊ ന്ന് പുറത്തിറങ്ങി നിൽക്കട്ടെ.'

കടയിൽ ചൂടായിരുന്നു. ഉടുത്തിരുന്ന സാരിയുടെ അറ്റമെടുത്ത് വിശിക്കൊണ്ട് രമണി പറഞ്ഞു.

'ശരി, എന്തൊരു ചൂട്.'

അയാൾ പുറത്തിറങ്ങി. അയാളെ കണ്ടതോടെ ആ പെൺകുട്ടി അനങ്ങി. അവൾ ഇനിയും പുറത്തേയ്ക്ക് വരാനിരിക്കുന്ന രമണിയെ അന്വേഷിക്കുകയായി രുന്നു. അയാൾ അവളുടെ അടുത്തു ചെന്നു. അവൾ അല്പം ലജ്ജയോടെ അയാളെ നോക്കി.

'എന്താ നിന്റെ പേര്?'

'റാണി.' കടയുടെ വാതില്ലലേയ്ക്കും അയാളുടെ മുഖ ത്തേയ്ക്കും മാറിമാറി നോക്കിക്കൊണ്ട് അവൾ പറ ഞ്ഞു.

'നിന്റെ വീട് എവിടാണ്?'

'എനിക്ക് വീടില്ല്യ,' അവൾ ചിരിച്ചു കൊണ്ട് പറ ഞ്ഞു. അയാൾ വല്ലാതായി. തെണ്ടിനടക്കുന്ന ഒരു കുട്ടിയോടാണ് അവളുടെ വീടിനെപ്പറ്റി ചോദിക്കുന്ന ത്. വീട് എന്ന സങ്കല്പത്തിൽ സ്വയം കെട്ടിയിടപ്പെ ട്ടതിൽ അയാൾക്ക് വിഷമമുണ്ടായി. ഒരു പക്ഷേ, അവൾ ഒരിക്കലും ഒരു വീട്ടിൽ താമസിച്ചിട്ടുണ്ടാവി ല്ല. തെരുവായിരിക്കണം അവളുടെ വീട്. അവളുടെ അച്ഛൻ, അമ്മ?

'നിന്റെ അച്ഛനും അമ്മയും എവിടാണ്?'

'അച്ഛൻ ഇല്ല്യ,'

'അമ്മ?'

'മെരിച്ചു. രണ്ടീസം മുമ്പെ.'

മനസ്സിൽ എവിടെയോ ഒക്കെ മുറിവുകളുണ്ടാവുക യാണ്. അച്ഛൻ ഇല്ല എന്നാണവൾ പറഞ്ഞത്. ഒരു പക്ഷേ, അവൾ അച്ഛനെ കണ്ടിട്ടുണ്ടാവില്ല. അല്ലെങ്കിൽ അച്ഛനാരാണെന്ന് അവളുടെ അമ്മ ക്ക പോലും അറിവുണ്ടാവില്ല. അമ്മ മരിച്ചു. രണ്ടു ദിവസം മുമ്പെ.

'അമ്മ എവിടുന്നാണ് മരിച്ചതു?'

'ആശുപത്രിന്ന്.'

ആ പാവത്തിന്ന്. ഒരു പക്ഷേ, കഴിഞ്ഞ രണ്ടു ദിവ സങ്ങളായി അവൾ ഓരോരുത്തരുടെ പിന്നാലെ നടന്നിട്ടുണ്ടാവും, ഒപ്പം കൊണ്ടു പോകമെന്ന പ്രതീ ക്ഷയിൽ. ആരും കൊണ്ടു പോകാതിരുന്നപ്പോൾ രാത്രിയിൽ അവൾ പ്രാർത്ഥിച്ചിട്ടുണ്ടാവും, നാളെ ആരെങ്കിലും കൊണ്ടു പോണേ. വിണ്ടും ഒറ്റയ്ക്ക് ഒരു രാത്രി. ഇന്ന് താനും അവളുടെ പ്രതീക്ഷകളെ തട്ടി മാറ്റി. ഇപ്പോൾ ഇരുട്ടിൽ പരുക്കൻ തെരുവിന്റെ ക്രൂരതയിൽ അവൾ വിണ്ടും ഒറ്റപ്പെട്ടിരിക്കയാണ്.

അയാൾ അവളുടെ അമ്മയെ ഓർത്തു. ആശുപ ത്രിയിൽ വച്ച് മരിച്ചു എന്നാണ് റാണി പറഞ്ഞത്. എന്തായിരിക്കും അസുഖം. ഇനി വല്ല അപകടവു മാണോ? മരിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് മകളെ ആരെയും ഏൽപ്പിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടാവില്ല. അല്ലെങ്കിൽ ആരെ ഏല്പിക്കാനാണ്? അമ്മ ഇനി ഉണ്ടാവില്ലെ ന്ന യാഥാർത്ഥ്യം മനസ്സിലായപ്പോൾ അവൾ ഒറ്റയ്ക്ക് ആശുപത്രിയിൽ നിന്ന് പുറത്തിറങ്ങിയതായിരിക്ക ണം.

ഗെയ്റ്റിനു മുമ്പിൽ അയാൾ കാർ നിർത്തി. രമ ണി ഇറങ്ങി ഗെയ്റ്റ് തുറന്നു. കാർ അകത്തു കട ന്ന ശേഷം അവൾ ഗെയ്റ്റടച്ചു കുറ്റിയിട്ടു. അവൾ കൈസബ്ബിയിൽ നിന്ന് താക്കോൽ എടുത്ത് വാ തിൽ തുറക്കുന്നത് അയാൾ കാറിൽ ഇരുന്നുകൊ ണ്ട് നോക്കി. അയാൾക്ക് ഇറങ്ങാൻ തോന്നിയില്ല. അയാൾ ആലോചിക്കുകയായിരുന്നു. കട്ടിക്കാല ത്ത്. നാലിലോ അഞ്ചിലോ പഠിക്കുമ്പോൾ ഒരു ദി വസം സ്കൂളിൽ നിന്നു വരുമ്പോൾ ഒരു പൂച്ചക്കുട്ടി പിന്നാലെ കൂടി. വെള്ളയിൽ കറുപ്പു പാണ്ടുകളുള്ള കൗതുകമുള്ള ഒരു പൂച്ചക്കുട്ടി. ഒപ്പമുണ്ടായിരുന്ന മറ്റു കുട്ടികൾ വിളിച്ചെങ്കിലും അത് തന്റെ പിന്നിൽ നി ന്ന് ഒഴിഞ്ഞില്ല. പക്ഷേ, വീട്ടിൽ എത്തിയപ്പോൾ പൂച്ചയെ വളർത്തുന്നതിനോട് ആർക്കും യോജിപ്പ് ണ്ടായിരുന്നില്ല. തന്റെ പ്രതിഷേധം വകവെയ്ക്കാതെ അവർ അതിനെ എവിടെയോ കൊണ്ടുപോയി വി ട്ടു. പിന്നെ അവൻ അതിനെ കാണുന്നത് ഏതോ വാഹനത്തിന്നടിയിൽ പെട്ട് ചതഞ്ഞ മട്ടിലാണ്.

അയാൾക്ക് വീട്ടിനുള്ളിൽ കയറാൻ തോന്നിയില്ല. അയാൾ കാറിൽ നിന്നിറങ്ങി ഗെയ്റ്റ് തുറന്നു. രമ ണി പുറത്തേയ്ക്കു വന്നു.

'എന്തേ?'

'ഞാൻ കുറച്ചു പെട്രോളടിച്ചിട്ടു വരാം.'

അയാൾ കാർ പുറത്തേയ്ക്കെടുത്തു.

നേരത്തെ പാർക്ക് ചെയ്ത സ്ഥലത്ത് കാറുകളൊ ന്നുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. കാറിനുള്ളിൽ ഇരുന്നു കൊ ണ്ട് അയാൾ ചുറ്റും നോക്കി. നഗരം നേരത്തെ ഉറ ങ്ങുന്നു. നടപ്പാത ഒരു മാതിരി ഒഴിഞ്ഞു കിടക്കുക യാണ്. നരച്ച ഫ്രോക്കും ഉച്ചിയിൽ ചരടു കൊണ്ട് കെട്ടി വച്ച തലമുടിയും ചെളി പിടിച്ചതെങ്കിലും ചൈ തന്യമുള്ള മുഖത്ത് തിളങ്ങുന്ന കണ്ണുകളുമുള്ള ഒരു കുട്ടിക്കു വേണ്ടി അയാൾ ചുറ്റും നോക്കി. കറുപ്പക ലെ ഷട്ടർ താഴ്ത്തിയ ഒരു കടയുടെ ഒതുക്ക കല്ലിൽ അവൾ ചുരുണ്ടു കിടക്കുന്നു. ഉറക്കമാണ്. അയാൾ പുറത്തേയ്ക്ക് ഇറങ്ങാനായി വാതിൽ തുറന്നു. അപ്പോ ഴാണയാൾ കണ്ടത്. ഒരച്ഛനും അമ്മയും മകനും കൂടി നടന്നു വരുന്നു. പാവപ്പെട്ടവർ. കൂലിവേല ചെ യ്തു ജീവിക്കുന്നവരായിരിക്കണം. തൊട്ടുമുമ്പ് അവർ, കച്ചവടം മതിയാക്കി പോകാനായി ഒരുങ്ങുന്ന ഒരു വഴിവാണിഭക്കാരന്റെ കയ്യിൽ നിന്ന് മകനുള്ള ഒരു ഷർട്ട് പിശുക്കി വാങ്ങുന്നത് അയാൾ കണ്ടിരുന്നു. അമ്മയുടെ കൈ പിടിച്ചു നടക്കുന്ന മകന് ഏഴെട്ടു വയസ്സായിട്ടുണ്ടാവും. അവർ റാണി കിടക്കുന്നിട ത്തെത്തിയപ്പോൾ പെട്ടെന്നു നിന്നു. രണ്ടുപേരും കൂടി അടുത്തു ചെന്ന് അവളെ നോക്കി എന്തോ സം സാരിക്കുകയാണ്. പുരുഷൻ അവൾ കിടക്കുന്നി ടത്ത് മുട്ടുകത്തി ഇരുന്ന് അവളെ വിളിച്ചുണർത്തി. അവൾ ഉറക്കച്ചടവോടെ എഴുന്നേറ്റിരുന്ന് അവരു ടെ ചോദ്യങ്ങൾക്ക് മറുപടി പറഞ്ഞു. പിന്നെ എഴു ന്നേറ്റ് അയാളുടെ കൈ പിടിച്ച് ഒപ്പം നടന്നു പോ യി. തെരുവിന്റെ ഒരറ്റത്തെത്തിയപ്പോൾ അയാൾ അവളെ എടുത്തു നടക്കുകയായിരുന്നു. അവൾ അവളുടെ കൊച്ചു കൈ അയാളുടെ കഴുത്തിലൂടെ ഇട്ടിരുന്നു.

അയാൾ കാറിന്റെ വാതിലടച്ചു. കുറേ നേരം സ്റ്റീ യറിങ് വീലിന്മേൽ കൈ വച്ച് അനങ്ങാനാവാതെ ഇരുന്നു. അയാൾക്ക് എന്തൊക്കെയോ നഷ്ടപ്പെട്ടി രുന്നു.

□

ഇ. ഹരികുമാർ

1943 ജൂലൈ 13-ന് പൊന്നാനിയിൽ ജനനം. അച്ഛൻ മഹാകവി ഇടശ്ശേരി ഗോവിന്ദൻ നായർ. അമ്മ ഇടക്കണ്ടി ജാനകി അമ്മ. കൽക്കത്തയിൽ വച്ച് ബി. എ. പാസ്സായി. 1972-ൽ ലളിതയെ വിവാഹം ചെയ്തു. മകൻ അജയ് വിവാഹിതനാണ് (ഭാര്യ: ശുഭ). കൽക്കത്ത, ദില്ലി, ബോംബെ എന്നീ നഗരങ്ങളിൽ ജോലിയെടുത്തു. 1983-ൽ കേരളത്തിലേയ്ക്ക് തിരിച്ചു വന്നു. 1962 തൊട്ട് ചെറുകഥകളെഴുതി തുടങ്ങി. ആദ്യത്തെ കഥാസമാഹാരം 'കൂറകൾ' 72-ൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. പതിനഞ്ചു കഥാസമാഹാരങ്ങളും ഒമ്പത് നോവലുകളും ഒരു അനുഭവക്കുറിപ്പും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

പുരസ്കാരങ്ങൾ

- 1988-ലെ കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി പുരസ്കാരം 'ദി നോസറിന്റെ കുട്ടി' എന്ന കഥാസമാഹാരത്തിന്.
- 1997-ലെ പത്മരാജൻ പുരസ്കാരം 'പച്ചപ്പയ്യിനെ പിടിക്കാൻ' എന്ന കഥയ്ക്ക്.
- 1998-ലെ നാലപ്പാടൻ പുരസ്കാരം 'സൂക്ഷിച്ചുവച്ച മയിൽപ്പീലി' എന്ന കഥാസമാഹാരത്തിന്.
- 2006-ലെ കഥാപീഠം പുരസ്കാരം 'അനിതയുടെ വീട്' എന്ന കഥാസമാഹാരത്തിന്.
- 2012-ലെ ഏറ്റവും മികച്ച കഥയ്ക്കുള്ള കേരള സ്റ്റേറ്റ് ചലച്ചിത്ര അക്കാദമി അവാർഡ് 'ശ്രീപാർവ്വതിയുടെ പാദം' എന്ന കഥയ്ക്ക്.

ആഡിയോ റിക്കാർഡിങ്, വെബ് ഡിസൈനിങ്, മൾട്ടിമീഡിയ പ്രൊഡക്ഷൻ, പുസ്തകപ്രസിദ്ധീകരണം എന്നിവയിൽ ഏർപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. 1998 മുതൽ 2004 വരെ കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി അംഗമായിരുന്നു.

പിൻകുറിപ്പ്

- മുപ്പതു മുതൽ നാല്പതു മിനിട്ടിനകം വായിച്ചു തീർക്കാവുന്ന ഉള്ളടക്കമാണ് സായാഹ്ന പുറത്തിറക്കുന്ന ഈ ഫോൺ പിഡിഎഫുകളിൽ ഉള്ളത്. ഇതു വായിക്കുവാനായി ഒരിക്കലും ഒരു കമ്പ്യൂട്ടറോ ഡെസ്ക്ടോപ് ആപ്ലിക്കേഷനുകളൊ ആവശ്യമില്ല.
- ആധുനിക മനുഷ്യന്റെ സന്തതസഹചാരിയായ സ്മാർട്ട് ഫോണുകളുടെ സ്ക്രീനിൽ തന്നെ വായിക്കുവാൻ തക്ക രീതിയിലാണ ഈ പിഡിഎഫുകൾ വിന്യസിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഫോണിന്റെ വീതിക്കു നിജപ്പെടുത്തിയ രീതിയിലാണ് മാർജിനുകൾ ചിട്ടപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്.
- പിഡിഎഫ് പ്രമാണങ്ങൾ വായിക്കുവാനുള്ള പ്രയോഗങ്ങൾ എല്ലാതരം സ്മാർട്ട്ഫോണുകളിലും ഇന്നു ലഭ്യമാണ്. എന്നിരിക്കിലും സൗജന്യമായി കിട്ടുന്ന അഡോബി അക്രോബാറ്റ് റീഡർ ആണ് ഇവയിൽ ഏറ്റവും മുന്തിയത്. അതുകൊണ്ട് അഡോബി റീഡർ ഇൻസ്റ്റാൾ ചെയ്യുകയും അതിൽ ഈ ഫോൺ പിഡിഎഫുകൾ വായിക്കുകയും ചെയ്യുക.
- സ്വതന്ത്രപ്രസാധനം ആഗ്രഹിക്കുന്ന/ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന ആർക്കുവേണമെങ്കിലും സായാഹ്നയിലൂടെ സ്വന്തം കൃതികൾ പ്രസാധനം ചെയ്യാവുന്നതാണ്. 30 മുതൽ 60 മിനിട്ടുകൾക്കകം വായിച്ചുതീർക്കാവുന്ന ഉള്ളടക്കം – കഥകൾ, അനുഭവക്കുറിപ്പുകൾ, ലേഖനങ്ങൾ, അഭിമുഖങ്ങൾ, സിനിമാനിരൂപണങ്ങൾ, കവിതകൾ – എന്നു തുടങ്ങി എന്തുവേണമെങ്കിലും അയയ്ക്കാവുന്നതാണ്. അയയ്ക്കേണ്ട വിലാസം: <editors@sayahna.org>.
- പ്രതികരണങ്ങൾ <editors@sayahna.org> എന്ന ഇമെയിലിലേയ്ക്കോ, ഈ വെബ് പേജിൽ കമ്മന്റുകളായോ ചേർക്കുക. നിർദ്ദേശങ്ങളും വിമർശനങ്ങളും എപ്പോഴും സ്വീകാര്യമാണ്. അവ സായാഹ്നപ്രവർത്തകർക്ക് കൂടുതൽ ഉത്തേജനം നൽകുന്നതാണ്.

സായാഹ്ന ഫൗണ്ടേഷൻ, റിവർ വാലി ക്യാംപസ്, മലയിൻകീഴ്, തിരുവനന്തപുരം, ഇന്ത്യ 695571
URL: <books.sayahna.org>